

LUNĂ PLINĂ

(sau RUGĂ, sau URLET)

Un lup în desert pe un dâmb hăulea
Și urletu-ajuns pân' la lună
Se-ntoarce-n răstimpuri ecouri de stea
Că-i ruga-ascultată și-i bună

Și pleacă apoi liniștit și cumva
Instinctul spre casă-l îndrumă
Că puii din peșteră carne-or avea
Și azi ca și ieri și de-o lună

Părinte, Stăpâne dă-mi har și-aievea
Să pot să Te strig înc-o lună
Și alta și multe și ani dac-ai vrea
Jertfite-nceputuri se-adună

Și cândva-ntr-o seară spre Tine-oi pleca
Lăsând văi și deal, munți și lună
Și ruga din urmă să-mi fie aș vrea
Și prima și-n veci să rămână.
